

Poniznost prije časti

***„Strah Gospodnji pouka je mudrosti, a pred
čašću ide poniznost.“
Mudre izreke 15:33***

Milost poniznosti važna je oznaka posvećenoga djeteta Božjega. Isus je poučio svoje učenike: "Ako se ne obratite i ne budete kao djeca, nećete ući u kraljevstvo nebesko. Tko se dakle ponizi kao ovo dijete, taj je najveći u kraljevstvu nebeskom." Matej 18:3,4

Mudrost odozgo

Ovaj mudri savjet ponavlja i apostol Petar. Napisao je: "Pasite stado Božje koje je među vama, nadzirući ga, ne zbog prisile, nego dragovoljno; ne zbog prljavog dobitka, nego spremnog uma; Niti kao gospodari nad Božjom baštinom, nego kao uzor stadu. A kad se pojavi glavni pastir, primit ćete krunu slave koja ne vene. Isto tako, vi Mlađi, pokorite se starijima. Da, svi se pokoravajte jedni drugima i obucite se u poniznost: jer se Bog oholima odupire, a poniznima daje milost pod moćnu ruku Božju, da vas uzvisi u svoje vrijeme." 1. Petrova 5,2-6

Apostol Pavao također je rekao: "Neka se ništa ne čini iz svađe ili ispraznosti; nego u poniznosti neka svaki drugoga smatra višim od sebe. Ne gledajte svatko na svoje, nego svatko na ono što je drugoga. Neka u vama bude ono što je bilo u Kristu Isusu." (Filipljanima 2,3-5). Dakle, naš Gospodin Isus, i apostoli Petar i Pavao, svi su izrazili opomenu u

našem istaknutom stihu, da je "ispred časti poniznost."

Tu je pouku Isus također iznio u prispodobi. "Kad te netko pozove na svadbu, ne sjedaj u najvišu sobu; jer se bojiš da će od njega biti pozvan ugledniji čovjek od tebe; i onaj koji te je pozvao i on dođe i kaže ti, ustupi mjesto ovom čovjeku; i počneš sa stidom uzimati najnižu sobu. Ali kad te pozovu, idi i sjedni u najnižu sobu; da kad dođe onaj koji te je pozvao, može ti reći, Prijatelju, popni se više; tada ćeš imati klanjaj se pred onima koji sjede s tobom, jer svaki koji se uzvisuje bit će ponižen, a onaj koji se ponizuje bit će uzvišen. Luka 14,8-11

Sotonin ponos

Ovaj stav poniznosti u izravnoj je suprotnosti s Luciferovim težnjama. U vezi s tim, prorok Izaija je napisao: "Kako si pao s neba, Lucifere, sine zorin! Kako si sasječen na zemlju, koji si oslabio narode! Jer si rekao u svom srcu: Uspjet ću se na nebo, uzvisit ću svoje prijestolje iznad zvijezda Božjih; Sjesti ću i na brdo zhora, na stranama sjevera: uzdići ću se iznad visine oblaka; bit ću kao Svevišnji." Izaija 14:12-14

U skladu s božanskim načelima, doći će vrijeme kada će Lucifer, koji je nastojao sebe uzvisiti, zauvijek biti ponižen u umovima svih Božjih inteligentnih stvorenja i na kraju će biti uništen. "Ipak ćeš biti odveden dolje u pakao [hebrejski: "šeol", grob, smrt], na rubove jame. Oni koji te vide, gledat će te ukočeno, i razmatrati te, govoreći, je li ovo čovjek koji je učinio da se zemlja trese, koji je potresao kraljevstva; koji je pretvorio svijet u pustinju

i uništio njegove gradove; koji nije otvorio kuće svojih zatvorenika?" stihovi 15-18

Kontrastni stavovi

Isus je dao snažnu lekciju o poniznosti suprotstavljajući stavove farizeja i carinika. "Reče ovu prispodobu nekima koji su vjerovali u sebe da su pravedni, a prezirali druge: Dva čovjeka užađoše u hram moliti se; jedan farizej, a drugi carinik. Farizej stade i ovako se u sebi molio: Bože, zahvaljujem ti što nisam kao drugi ljudi, iznuđivači, nepravednici, preljubnici ili čak kao ovaj carinik. Postim dvaput u tjednu, dajem A carinik, stojeći izdaleka, ne htjede ni oči podići k nebu, nego se udari u grudi govoreći: "Bože, milostiv budi meni grešniku. Ovaj čovjek siđe opravdan, a ne onaj koji se uzvisuje, bit će ponižen." Luka 18:9-14

Farizeji su bili vjerski vođe u Izraelu, dok se na carinike gledalo kao na one koji nisu naklonjeni Bogu. Mnogi od njih skupljali su poreze za rimsku vladu, a Izraelcima su zbog toga izgledali kao izdajice Božjeg naroda.

Parabola kaže da je farizej "stajao i tako se molio u sebi". Umjesto da se ponizno približi Bogu, on se uvjeravao u vlastitu pravednost i vlastitu superiornost nad carinikom, koji je također otišao u Hram moliti se. Oduvijek je bilo mnogo ove vrste molitve, ali možemo biti sigurni da naš Nebeski Otac pun ljubavi obraća malo pažnje ili pažnje na takve molitve.

Carinik je imao ispravan stav, stav poniznosti pred Bogom. Stajao je "daleko" i "nije htio ni oči podići k nebu, nego se udarao po prsima govoreći: Bože,

milostiv budi meni grešniku." Taj je čovjek znao da je grešnik i stoga je vjerovao da nije dostojan primiti Božji blagoslov. Shvatio je da je jedina osnova na kojoj ga Bog može blagosloviti to što će mu se iskazati milosrđe. Taj je carinik imao tip karaktera na koji se svidjela služba Ivana Krstitelja, propovjednika pokajanja. (Matej 3:1,2). Kada mu je ukazano na put, pokajao se. U prisposobi je Isus rekao: "Kažem vam, ovaj siđe opravdan kući svojoj, a ne onaj: jer svaki koji se uzvisuje, bit će ponižen, a koji se ponizuje, bit će uzvišen."

Riječ "opravdani", kako je korištena u ovom stihu, i s obzirom na carinika, nema istu konotaciju koja opisuje životno opravdanje posvećenih sljedbenika našeg Gospodina Isusa tijekom ovog sadašnjeg Evanđeoskog doba. Ova vrsta opravdanja moguća je samo kroz zasluge prolivene krvi Kristove. Međutim, pouka za nas, kao što je poučeno u ovoj usporedbi, jest da je carinikov stav poniznosti i pokajanja bio ugodan Bogu.

Bog svemira

O velikom Bogu svemira se govori kao o skromnom. Psalmist je napisao: "Gospodin je visok nad svim narodima, i slava njegova nad nebesima. Tko je sličan Gospodinu, Bogu našem, koji prebiva u visinama, koji se ponizuje da gleda što je na nebu i na zemlji! On podiže ubogoga iz praha i diže ubogoga iz bunjišta, da ga postavi s knezovima, s knezovima naroda njegova." Psalam 113,4-8

Naš Nebeski Otac pun ljubavi, simbolično govoreći, pogledao je dolje na zemlju, vidio našu potrebu i bio voljan pomoći svom ljudskom stvorenju. Kad su naši prvi roditelji, Adam i Eva, prekršili božanski zakon i

bili osuđeni na smrt, Bog se mogao zauvijek okrenuti od njih i njihove djece. Međutim, on se ponizio sa stajališta osiguravanja da im se pruži još jedna prilika, pod povoljnijim okolnostima i s mnogo većim iskustvom, da imaju život. Izobilna Božja ljubav i milosrđe dali su nam Spasitelja, našeg Gospodina Isusa. Pavao je napisao: "Bog je pokazao svoju ljubav prema nama time što je Krist, dok smo još bili grešnici, umro za nas." Rimljanima 5:8

Apostol Ivan je također posvjedočio o Božjoj velikoj ljubavi u pružanju svoga Sina kao čovjekova Otkupitelja. "Bog je ljubav. U ovome se očitova ljubav Božja prema nama: Bog posla svoga Sina Jedinorođenca na svijet da živimo po njemu. U ovome je ljubav, ne da smo mi ljubili Boga, nego da je on ljubio nas i poslao Sina svoga kao žrtvu pomirnicu [grčki: pomirenje] za naše grijehе." "On je pomirnica za naše grijehе: i ne samo za naše, nego i za grijehе cijelog svijeta." 1. Ivanova 4,8-10; 2:2

Naš stav srca

Kršćanin stav prema Bogu trebao bi biti stav poniznosti. Moramo ponizno prihvatiti iskustva koja nam mudrost našeg Nebeskog Oca najbolje daje, tako da možemo biti kvalificirani za dioništvo u Kristovom nebeskom kraljevstvu. (2. Korinćanima 3:5,6, međunarodna standardna verzija). Ovo bi nas razmatranje trebalo probuditi da shvatimo da trebamo razviti ispravan stav srca kao Gospodinov narod. Naš Gospodin želi da budemo ponizni jedni prema drugima i da naučimo potrebne lekcije koje on pruža za naš rast kao sljedbenika Učitelja.

Apostol Pavao je napisao: „Bog je, kako mu je bilo drago, rasporedio udove u tijelu, svaki od njih.“ (1.

Korinćanima 12,18). To vrijedi za „Krista“, a vrijedi i za svakog od Gospodinovih posvećenih ljudi. Trebali bismo s radošću prihvatiti Gospodinove imenovanja za crkvu. Svakako, svi se radujemo Isusu kao našoj Glavi i Učitelju te prepoznavamo i poštujemo dvanaest apostola koji su izabrani da nam pomognu u našem hodu u novosti života. Sa zahvalnošću i hvalom priznajemo mnoge bogate blagoslove koje smo primili kroz sva imenovanja našeg Nebeskog Oca i njegova Sina.

Što Gospodin zahtijeva

Prorok Mihej je napisao: „Pokazao ti je, čovječe, što je dobro; i što Gospodin traži od tebe: činiti pravdu, ljubiti milosrđe i ponizno hoditi sa svojim Bogom?“ (Mihej 6,8). Hodati ponizno pred Bogom znači marljivo slušati njegovu Riječ i, spremnim umom i srcem, pokoravati se svakoj njegovoj zapovijedi najbolje što možemo. U Isusu imamo savršen primjer što znači ponizno hoditi pred Bogom. Bio je voljan i spreman umrijeti kao Otkupitelj svijeta. Međutim, namjerno je izbjegavao one koji su mu pokušavali oduzeti život sve dok nije znao da je došlo vrijeme njegovog Nebeskog Oca da se njegova žrtva izvrši smrću. Ivan 7:30; 16:32

Tijekom svoje zemaljske službe, Isus je bio ponizan u priznavanju da postoje određene stvari koje nije znao. Jedna od njih odnosila se na vrijeme njegovog Drugog dolaska. Rado je priznao da su to informacije koje je u to vrijeme posjedovao samo njegov Nebeski Otac. Čitamo: „Zaista, kažem vam, ovaj naraštaj neće proći dok se sve to ne zbude. Nebo će i zemlja proći, ali riječi moje neće proći. A o danu

onom i času nitko ne zna, ni anđeli nebeski, nego samo Otac moj.“ Matej 24:34-36

Isusova poniznost očitovala se i u njegovoj spremnosti da čini male usluge. Bio je jednako revan u propovijedanju poruke Samaritanki na bunaru kao što je bio u propovijedanju mnoštvu na Galilejskom moru. Kako je samo prikladno da prihvatimo Isusov poziv: „Dođite k meni svi koji ste izmoreni i opterećeni i ja ću vas odmoriti! Uzmite jaram moj na sebe i učite se od mene jer sam krotka i ponizna srca i naći ćete pokoj dušama svojim. Jer jaram je moj sladak, a breme moje lako.“ Matej 11:28-30

Trebali bismo učiti od Isusa s ciljem da budemo poput njega. Isus je slobodno priznao da sam od sebe ne može ništa učiniti; i da je samo zato što je Otac djelovao u njemu i kroz njega mogao činiti djela koja je bio poslan u svijet. (Ivan 5:19,30). Trebali bismo shvatiti da isto vrijedi i za nas. Iako nemamo ista izvanredna djela za činiti, shvaćamo da bi čak i male stvari koje su nam dodijeljene bile nemoguće ostvariti osim ako nas Nebeski Otac ne blagoslovi svojom mudrošću i snagom.

Kad je svjedočio o vlastitim iskustvima, ostarjeli apostol Pavao nam je dao ove mudre riječi: „Naučio sam se u svemu biti zadovoljan. Znam biti i u siromaštvu i u izobilju. Svugdje i u svemu uči me biti i sit i gladan, i u izobilju i u oskudici. Sve mogu u Kristu koji me jača.“ (Filiplijanima 4:11-13). Takav bi trebao biti isti stav svakog poniznog kršćanina. Ponekad smo u siromaštvu. Ponekad smo u izobilju. Međutim, u svakom trenutku i u svim iskustvima samo snagom koja se nalazi u Kristu možemo ostvariti „dobru, prihvatljivu i savršenu volju Božju“. Rimljanima 12:2

Nije pogrdio

Jesus was also an example of humility in dealing with his enemies. Peter wrote, "Even hereunto were ye called: because Christ also suffered for us, leaving us an example, that ye should follow his steps: Who did not sin, neither was guile found in his mouth: Who, when he was reviled, reviled not again; when he suffered, he threatened not; but committed himself to him that judges righteously: Who his own self bare our sins in his own body on the tree, that we, being dead to sins, should live unto righteousness: by whose stripes ye were healed. For ye were as sheep going astray; but are now returned unto the Shepherd and Bishop of your souls." 1 Peter 2:21-25

Prirodna sklonost pale ljudske prirode jest uzvratiti udarac kada je napadnuta, ako ne na drugi način, onda u pokušaju da se opravda. Isus, međutim, to nije učinio i mi trebamo biti poput njega, ponizno se podvrgavajući svakom krivom predstavljanju koje nam se može pripisati. Sjećamo se ovih Učiteljevih riječi: „Ljubite svoje neprijatelje, blagoslivljajte one koji vas proklinju, činite dobro onima koji vas mrze i molite za one koji vas progone; da budete sinovi Oca svoga koji je na nebesima. Jer on daje suncu svome da izlazi nad zlima i dobrima i šalje kišu pravednicima i nepravednicima. ... Budite dakle savršeni [grčki: potpuni] kao što je savršen Otac vaš koji je na nebesima.“ (Matej 5:44-48). Ovo je ozbiljan test poniznosti; ali, Gospodinovom milošću, njegov narod može biti pobjednik. Sjetimo se da se naše uzvišenje ne smije očitovati s ove strane vela, već s druge strane i u duhovnom stanju. Apostol Pavao je proglasio: „Onima koji strpljivošću u činjenju dobra

traže slavu, čast i besmrtnost, dat će život vječni.“
(Rimljanima 2:7, Engleski standardni prijevod).
Samo oni koji se ponize pod moćnu Božju ruku mogu
očekivati da će ih on uzvisiti u svoje vrijeme.